

3 Αυγούστου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΥΛΑ ΜΙΚΗ ΖΕΜΠΥΛΑ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΜΙΚΗ ΖΕΜΠΥΛΑ Ή ΜΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΖΕΜΠΥΛΑ, Ή ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΖΕΜΠΥΛΑ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΚΑΙ
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 781/93)

-
- 5 Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεσιτότητα — Πράξεις προ-
ερχόμενες από όργανα που ασκούν πειθαρχική αρμοδιότητα — Είναι
εκτελεστές κατά κανόνα και ελέγχονται με προσφυγή — Πειθαρχική
απόφαση του Συμβουλίου Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μη-
χανικών κρίθηκε εκτελεστή διοικητική πράξη υποκειμένη σε προσφυγή.
- 10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Δικαίωμα προσφυγής
— Πηγάζει από το ίδιο το Σύνταγμα — Το γεγονός τη μη παροχής του
δικαιώματος προσφυγής ρητά από τους περί Δεοντολογίας των Αρχιτε-
κτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Κανονισμών του 1978 (Κ.Δ.Π.
115/78) στην κριθείσα περίπτωση δεν σημαίνει ότι οι συγκεκριμένοι Κα-
νονισμοί αποστερούν από τους αιτητές αυτό το δικαίωμα.
- 15 Έννομο Συμφέρον — Έννοια με βάση το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος —
Άμεσο συμφέρον, υλικό ή ηθικό — Θεωρία και νομολογία — Απαλλα-
κτική πειθαρχική απόφαση κρίθηκε ότι δεν μπορεί να προσβληθεί από
τον παραπονούμενο ελλείψει άμεσου εννόμου συμφέροντος.
- 20 Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή την απαλλακτική για τα εν-
διαφερόμενα μέρη απόφαση των καθ' ων η αίτηση που ελήφθη μετά από
εφαρμογή της πειθαρχικής διαδικασίας που προβλέπουν οι περί Δεοντο-
λογίας των Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Κανονισμοί του

1978 (Κ.Δ.Π. 115/78). Το παράπονο σε βάρος των ενδιαφερομένων μερών είχαν υποβάλλει οι αιτητές. Το Δικαστήριο έδωσε σχετικές οδηγίες και εξετάστηκαν προδικαστικά τα νομικά σημεία που ήγειραν οι καθ'ων η αίτηση σε τρεις προδικαστικές ενστάσεις τους.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Διοικητικά όργανα επιφορτισμένα με πειθαρχικές αρμοδιότητες δεν ασκούν κατά κανόνα δικαστική εξουσία. Οι πράξεις ή αποφάσεις των οργάνων αυτών είναι διοικητική ή εκτελεστικού χαρακτήρα και εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος. (Βλ. απόφαση του Δικαστή Νικήτα στην *Αίτηση των Ανδρέα και Ιάκωβου Φιλίππου* για άδεια για έκδοση διατάγματος *certiorari*). Στην εν λόγω απόφαση γίνεται επίσης αναφορά στη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Emilios A. Frangos v. Medical Disciplinary Board* (1983) 1 C.L.R. 256 όπου στη σελ. 265 ο Δικαστής Πικής αναφέρθηκε στα κριτήρια για τη διάκριση της δικαστικής από τη διοικητική πράξη σε σχέση με απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συμβουλίου.

10

15

20

Κατ' αναλογία κρίνεται ότι και στην παρούσα υπόθεση οι αποφάσεις των Καθ'ων η αίτηση είναι διοικητικού χαρακτήρα και υπόκεινται σε αναθεώρηση με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

25

2. Το γεγονός ότι με τους επίδικους Κανονισμούς δεν παρέχεται ρητά το δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο δεν σημαίνει ότι οι Κανονισμοί αποστερούν από τους αιτητές το δικαίωμα αυτό. Το δικαίωμα προσφυγής πηγάζει από το ίδιο το Σύνταγμα και διασφαλίζεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 146.

30

3. Το Άρθρο 146.2 περιορίζει το δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο σε πρόσωπα των οποίων "προσεβλήθη ευθέως διά της απόφασης της πράξεως ή της παραλείψεως ίδιων, ενεστώσ έννομον συμφέρον", αποκλείοντας έτσι τη λαϊκή αγωγή (*actio popularis*). Το συμφέρον που προσβάλλεται μπορεί να είναι υλικό ή ηθικό.

35

Για την ανάγκη άμεσου επηρεασμού του συμφέροντος του προσφεύγοντος από την προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά είναι όσα ειπώθηκαν από το Δικαστή Πική στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Pitsillos v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 208, 215.

40

4. Στη προκειμένη περίπτωση η οποιαδήποτε απόφαση των καθ'ων η

5 αίτηση επηρεάζει άμεσα τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων μερών. Σε περίπτωση που η απόφαση των καθ'ων ήταν αρνητική για τα ενδιαφερόμενα μέρη, θα εθίγοντο ευθέως τα συμφέροντά τους και θα είχαν δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο. Οι αιτητές δεν ήταν κατηγορούμενοι και η οποιαδήποτε απόφαση των καθ'ων δεν θίγει κανένα υλικό ή ηθικό συμφέρον τους.

10 Οι καθ'ων η αίτηση είναι σύμφωνα με την ΚΔΠ 115/78 υπόχρεοι να εξετάσουν οποιοδήποτε παράπονο και να αποφανθούν ανάλογα. Απόρριψη της κατηγορίας εναντίον των ενδιαφερομένων μερών δεν επηρεάζει οποιοδήποτε ηθικό συμφέρον των αιτητών.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Φιλίππου (1992) 1 Α.Α.Δ. 1229,

20 *Frangos v. Medical Disciplinary Board (1983) 1 C.L.R. 256,*

Pitsillos v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 208,

Απόφαση Συμβουλίου της Επικρατίας, αρ. 649/30.

25 **Προσφυγή.**

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση ημερομηνίας 28.7.93 με την οποία απάλλαξαν τα ενδιαφερόμενα μέρη από την κατηγορία της διάπραξης πειθαρχικού αδικήματος.

Χρ. Κληρίδης, για τους Αιτητές.

Λ. Δημητριάδης, για τους Καθ'ων η αίτηση.

35 *Κ. Μιχαηλίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη Ι. και Α. Φιλίππου.*

Cur. adv. vult.

40 **ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.:** Οι αιτητές Μάνος Ζεμπύλας και Άλκης Ιωαννίδης ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο συντάκτοι στο συνεταιρισμό Architects in Association. Ο Μάνος Ζεμπύλας διαδέχθηκε στο συνεταιρισμό τον αποβιώσαντα πατέρα του Μίκη Ζεμπύλα. Η Ούλα Ζεμπύλα είναι η σύζυγος και διαχειρίστρια της περιουσίας του αποβιώσαντος Μίκη Ζεμπύλα.

Ο συνεταιρισμός είχε αναλάβει την εκπόνηση των αρχιτεκτονικών σχεδίων του νέου κτιρίου της Κεντρικής Τράπεζας στην περιοχή Hilton στη Λευκωσία.

Η Κεντρική Τράπεζα μετά το θάνατο του Μίκη Ζεμπύλα τερμάτισε το μεταξύ της και του συνεταιρισμού συμβόλαιο και ανάθεσε την αποπεράτωση του έργου στα ενδιαφερόμενα μέρη Ι. και Α. Φιλίππου. 5

Οι αιτητές υπέβαλαν στους καθ'ων η αίτηση παράπονο για παράβαση από τα ενδιαφερόμενα μέρη κανόνων δεοντολογίας σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Δεοντολογίας των Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Κανονισμών του 1978 (ΚΔΠ 115/78). 10

Οι καθ'ων η αίτηση εφάρμοσαν την πειθαρχική διαδικασία που περιγράφεται στο Κεφάλαιο Γ της ΚΔΠ 115/78. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν ενώπιον των καθ'ων η αίτηση στις 22.10.92. Η εναντίον τους κατηγορία συνίστατο στο ότι προέβηκαν στη διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος κατά παράβαση του Καν. 4(VII)(B)(γ) της ΚΔΠ 115/78 για το λόγο ότι ανάλαβαν εντολή από την Κεντρική Τράπεζα σχετικά με την ανέγερση των νέων της γραφείων ενώ ήταν σε γνώση τους ότι υφίστατο απαίτηση των αιτητών εναντίον της Τράπεζας για αμοιβή ή αποζημίωση. 15 20

Οι καθ'ων εξέτασαν την κατηγορία εναντίον των ενδιαφερομένων μερών σε διάφορες συνεδρίες τους και στη συνεδρία τους της 28.7.93 αποφάσισαν ομόφωνα να απαλλάξουν τα ενδιαφερόμενα μέρη. 25

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στο δικηγόρο των αιτητών με επιστολή του δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση ημερ. 27.8.93 και η απόφαση αυτή αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. 30

Οι νομικοί λόγοι που προβλήθηκαν για ακύρωση της επίδικης απόφασης περιλαμβάνουν παραβίαση των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης και των αρχών της χρηστής διοίκησης, παραβίαση της ΚΔΠ 115/78, πλάνη περί τα πράγματα, ελλειπής έρευνα και υπέρβαση/κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. 35

Στην ένστασή του ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση πρόβαλε τις εξής προδικαστικές ενστάσεις: 40

“(α) Οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσης Αιτήσεως, γιατί, με την απόφαση των Καθ'ων η Αίτηση, δεν έχει προσβληθεί ευθέως “ίδιον ενεστώς έννομο συμφέρον” των αιτητών, όπως ρητά προβλέπει το Άρθρο 146(2) του Συντάγματος.

- 5 (β) Ανεξάρτητα και πέραν των όσων αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α) πιο πάνω, οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσης ενστάσεως γιατί η σχετική πράξη των Καθ'ών η Αίτηση δεν αποτελεί πράξη οργάνου ή αρχής που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία (όπως προβλέπει το Άρθρο 146(1) του Συντάγματος), δεδομένου ότι η πειθαρχική διαδικασία αποτελεί οιαδήποτε δικαστική ενέργεια.
- 10 (γ) Ανεξάρτητα και πέραν των όσων αναφέρονται στις υποπαράγραφους (α) και (β) πιο πάνω, οι Περί Δεοντολογίας των Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Κανονισμοί, βάσει των οποίων εκινήθει η όλη διαδικασία η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσης Αιτήσεως, δεν αποδίδουν ούτε αναγνωρίζουν στους Αιτητές οποιονδήποτε δικαίωμα, πέραν
- 15 του ότι τους παρέχεται η ευχέρεια να καταγγέλουν, αν επιθυμούν, οποιονδήποτε πρόσωπον το οποίο υπόκειται στις διατάξεις των πιο πάνω Κανονισμών.”

20 Προδικαστική ένσταση ότι οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν την απόφαση των καθ'ών η αίτηση βάσει του Αρθρου 146.2 του Συντάγματος, πρόβλε και ο δικηγόρος των ενδιαφερομένων μερών.

25 Οι αιτητές καταχώρησαν στις 23.2.94 αίτηση στο Δικαστήριο για αποκάλυψη εγγράφων. Επειδή και στις δύο ενστάσεις είχαν προταχθεί προδικαστικές ενστάσεις σε σχέση με το έννομο συμφέρον των αιτητών, και επειδή η αίτηση για αποκάλυψη εγγράφων αφορούσε την ουσία της υπόθεσης, με ενδιάμεση απόφασή μου ημερ. 18.3.94, αποφάσισα ότι η ορθή διαδικασία ήταν όπως το Δικαστήριο εξετάσει

30 τα μέρη καταχωρήσουν γραπτές αγορεύσεις επί των σημείων αυτών.

Από τη μελέτη των γραπτών αγορεύσεων όπως επίσης και της νομολογίας στην οποία παραπέμφθηκα έχω καταλήξει στα εξής συμπεράσματα:

35 Όσον αφορά την προδικαστική ένσταση που αναφέρεται στην παράγραφο (β) πιο πάνω κρίνω ότι αυτή δεν ευσταθεί και απορρίπτεται. Το θέμα αποτέλεσε αντικείμενο εξέτασης σε διάφορες δικαστικές αποφάσεις. Είναι πλέον νομολογημένο ότι διοικητικά

40 όργανα επιφορτισμένα με πειθαρχικές αρμοδιότητες δεν ασκούν κατά κανόνα δικαστική εξουσία. Οι πράξεις ή αποφάσεις των οργάνων αυτών είναι διοικητικού ή εκτελεστικού χαρακτήρα και εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος. (Βλ. από-

φραση του Δικαστή Νικίτα στην *Αίτηση των Ανδρέα και Ιάκωβου Φιλίππου* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1229 για άδεια για έκδοση διατάγματος certiorari. Στην εν λόγω απόφαση γίνεται επίσης αναφορά στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Emilios A. Frangos v. Medical Disciplinary Board* (1983) 1 C.L.R. 256 όπου στη σελ. 265 ο Δικαστής Πικής αναφερόμενος στα κριτήρια για τη διάκριση της δικαστικής από τη διοικητική πράξη σε σχέση με απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συμβουλίου είπε:

“Two are the dominant characteristics of judicial power - 10

(a) It must emanate out of a Court of judicature and,

(b) the decision must aim at defining the rights of the parties under the general law. 15

Applying the aforesaid principles to the facts of the case, it becomes apparent that the decisions of the Disciplinary Committee of the Medical Council have none of the characteristics of a judicial decision. The body issuing them is certainly not a Court of judicature but a domestic tribunal, primarily concerned with the upkeep of a code of ethics among medical practitioners. Its decisions have all the characteristics of administrative decisions; they aim to promote proper standards among the medical profession within the context of a domestic code of conduct.” 20 25

Κατ’ αναλογία κρίνω ότι και στην παρούσα υπόθεση οι αποφάσεις των καθ’ων η αίτηση είναι διοικητικού χαρακτήρα και υπόκεινται σε αναθεώρηση με βάση το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος. 30

Εξίσου ανεδραφική θεωρώ και την προδικαστική ένσταση των καθ’ων που αναφέρεται στην παράγραφο (γ) πιο πάνω. Το γεγονός ότι με τους επίδικους Κανονισμούς δεν παρέχεται ρητά το δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο δε σημαίνει ότι οι Κανονισμοί αποστερούν από τους αιτητές το δικαίωμα αυτό. Το δικαίωμα προσφυγής πηγάζει από το ίδιο το Σύνταγμα και διασφαλίζεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 146. 35

Όσον αφορά την προδικαστική ένσταση που αναφέρεται στην παράγραφο (α) πιο πάνω, το Άρθρο 146.2 περιορίζει το δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο σε πρόσωπα των οποίων “προσεβλήθη ευθέως διά της αποφάσεως της πράξεως ή της παραλείψεως ίδιον, ενεστώς έννομον συμφέρον”, αποκλείοντας έτσι τη λαϊκή αγωγή (actio popularis). 40

Το ερώτημα που έχει να αποφασίσει το Δικαστήριο τούτο είναι κατά πόσον η απόφαση των καθ'ων η αίτηση να απαλλάξουν από τη σχετική κατηγορία τα ενδιαφερόμενα μέρη επηρεάζει άμεσα οποιοδήποτε συμφέρον των αιτητών. Είναι πλέον νομολογημένο ότι το συμφέρον που προσβάλλεται μπορεί να είναι υλικό ή ηθικό. Επιπλέον,

5
10
15
20
25
30
35
40

“Η νομολογία, προσδιορίζουσα ειδικότερον την έννοιαν του διά την νομιμοποίησιν προς άσκησιν της αιτήσεως ακυρώσεως απαιτουμένου συμφέροντος, εδέχθη ότι τούτο δέον να παρουσιάζη τα εξής στοιχεία: να είναι έννομον, προσωπικόν, άμεσον και ενεστώς, έτσι δε και να θίγηται εκ της προσβαλλομένης διοικητικής πράξεως.”

(Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959 σελ. 258).

Σχετικό είναι και το εξής απόσπασμα από το σύγγραμμα του Η.Γ. Κυριακίδη “Διοικητικόν Ελληνικόν Δίκαιο” Μέρος Γ, 4η έκδοσις, σελ. 119-120:

“Β.α. Το έννομον συμφέρον δέον να είναι προσωπικόν ή ατομικόν - ή κατ' άλλην διατύπωσιν, άμεσον - ήτοι η προσβαλλομένη πράξις να θίγη απ' ευθείας τον αιτούντα, είτε ν' αφορά ευθέως εις αυτόν. Ανάγκη τουτέστιν ο προσφεύγων να κρίσεται βλάβην εκ της προσβαλλομένης πράξεως, ως εκ της ειδικής σχέσεως, εν τη οποία διατελεί προς ταύτην. Κατ' ακολουθίαν, ο μη θιγόμενος εκ της προσβαλλομένης πράξεως δεν έχει ατομικόν συμφέρον. Διά και πράξις, αφορώσα εις τρίτον και ουχι εις τον προσφεύγοντα, δεν δύναται να προσβληθή παρά τούτου παραδεκτώς. Ούτω λ.χ. δεν δύναται να προσβληθή δημοτικός σύμβουλος πράξιν τιμωρίας άλλου δημοτικού συμβούλου.”

Για την ανάγκη άμεσου επηρεασμού του συμφέροντος του προσφεύγοντος από την προσβαλλόμενη απόφαση ειπώθησαν τα εξής από το Δικαστή Πικίη στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Pitsillos v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 208, 215:

“On examination of Greek case law, a tendency is discernible to construe broadly and not restrictively the element of direct prejudice necessary to sustain a recourse for the review of an administrative act. (The subject is discussed in Tsatsos' “Application for Annulment” 3rd ed., pp.54-57). In France, the relaxation, it appears, has gone further though not to the extent of recognizing an *actio popularis*. We are not inclined to construe restrictively legal provisions conferring a right of recourse to the courts; on the contrary, access must be as wide as the law may permit. But we

cannot ignore the mandatory constitutional provisions laying down that a right to judicial review accrues only where the right vindicated is directly affected as a result of the decision challenged. The antonym of "directly" is "indirectly". Indirect interference with a right does not confer a right to judicial review."

5

Στη προκειμένη περίπτωση η οποιαδήποτε απόφαση των καθ'ων η αίτηση επηρεάζει άμεσα τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων μερών. Σε περίπτωση που η απόφαση των καθ'ων ήταν αρνητική για τα ενδιαφερόμενα μέρη, θα εθίγοντο ευθέως τα συμφέροντά τους και θα είχαν δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο. Οι αιτητές δεν ήταν κατηγορούμενοι και η οποιαδήποτε απόφαση των καθ'ων δεν θίγει άμεσα κανένα υλικό ή ηθικό συμφέρον τους.

10

Οι αιτητές όσον αφορά οποιαδήποτε χρηματική ζημιά που πιθανό να έχουν υποστεί από τον τερματισμό των υπηρεσιών τους μπορούν να τη διεκδικήσουν με πολιτική αγωγή από την Κεντρική Τράπεζα.

15

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών ότι οι αιτητές σαν αποτέλεσμα της απορριπτικής απόφασης των καθ'ων βρίσκονται εκτεθειμένοι και ηθικά τουλάχιστον ζημιωμένοι δεν με βρίσκει σύμφωνο. Οι αιτητές είχαν κάθε δικαίωμα να υποβάλουν το παράπονό τους. Οι καθ'ων η αίτηση είναι σύμφωνα με την ΚΔΠ 115/78 υπόχρεοι να εξετάσουν οποιοδήποτε παράπονο και να αποφανθούν ανάλογα. Απόρριψη της κατηγορίας εναντίον των ενδιαφερομένων μερών δεν επηρεάζει οποιοδήποτε ηθικό συμφέρον των αιτητών.

20

25

Σχετική με το θέμα είναι η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας αρ. 649/30 στην οποία γίνεται παραπομπή στο απόσπασμα από τον Κυριακόπουλο που παραθέσα πιο πάνω. Στην υπόθεση αυτή κρίθηκε ότι ο προσφεύγων που ήταν δημοτικός σύμβουλος, δεν μπορούσε να προσβάλει απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών με την οποία ακυρώθηκε ποινή που επιβλήθη από το Νομάρχη σε συναδέλφους του, επειδή εγκρίθη ότι η απόφαση του Υπουργού δεν τον αφορούσε και ούτε επηρεάζε τα έννομα συμφέροντα του έστω και μη χρηματικά.

30

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους κρίνω ότι με την απόφαση των καθ'ων η αίτηση ημερ. 28.7.93 δεν έχει θιγεί οποιοδήποτε συμφέρον υλικό ή ηθικό των αιτητών και κατά συνέπεια η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

40

Δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.